

0.10 - Několik poznámek na konec úvodu

Škola hrou

První zkušenosti jsem získával na gymnáziu Bud'ánka (taky známém jako gymnázium Mensy), kde asi nejhlavnějším cílem bylo naplnit heslo „škola hrou“. Mnozí z nás se o to doopravdy snažili, ale časem se ukázalo, že naše děti jsou dostatečně chytré na to, aby poznaly, že se je snažíme něco naučit. Tak se rozběhly závody mezi námi, kteří jsme maskovali snahu je něco naučit, a dětmi, které to odhalovaly a pak bojkotovaly.

Dneska tomu už nevěřím. Nesnažím se před studenty skrývat, že učit se je někdy práce, někdy i těžká práce, ale někdy i zábava. Občas udělám nějaký vtípek, mám pár zábavných příkladů, ale nikdy jsem se nesnažil balit to do nějakých soutěží nebo show.

Přesto studenti tvrdí, že se na matematiku docela těšili, protože se tam něco dělo a nebyla to nuda.

Poznámka o rodičích

Většinou se nedá od rodičů očekávat velká pomoc, ale přesto stojí za to snažit se je přesvědčit, že tomu alespoň trochu rozumíte a máte snahu studenti něco naučit. Ve chvíli, kdy si rodiče začnou myslet jste jenom pomatení blázni, kteří kazí dětem mládí, nemáte žádnou šanci.

Poznámka o dobrých studentech

Na rovinu přiznávám (a má to kořeny v mých vlastních zážitcích), že mě zajímají Ti, co jim to nejde. S těmi dobrými nemám chuť se příliš zabývat, protože si myslím (a praxe to jasně ukazuje), že jelikož jsou dobře vybavení metodami učení, stačí když jim někdo ty informace řekne, nezáleží ani moc na tom, jak to udělal, a oni si to přeberou. Olympiádu z matematiky nedělám a fyziku jen s největší nechtí.

Přesto si Ti dobří nikdy nestěžovali a díky tomu, že jim nechávám spoustu času na přemýšlení asi neměli ani pocit, že je málo vytěžuji. Asi největším talentem, který jsem učil, byl Milan Straka (jednou dokonce snad druhý v celosvětovém kole olympiády v programování).

Přestože se občas o hodinách neměl co dělat (měl povoleno si číst), v některých okamžicích měl práce dost (kombinatorika, geometrie). Pro mě osobně byl dobrým příkladem toho, že všechna nadstandardní školení pro tenhle typ žáků mají za cíl, naučit další partie matematiky a ne lépe pochopit to, co už znají.

Poznámka o holkách

Všeobecně se povídá, že jsem na holky zlej, zbytečně jim komplikuju život a kvůli mé neústupnosti ohledně porozumění mají s matematikou větší problémy než kluci nebo holky v jiných třídách.

Myslím, že to není jenom moje chyba. I když to feministky určitě budou popírat, obě pohlaví se poměrně dost liší v typických povahách. Holky jsou daleko poslušnější a pečlivější než kluci, zdaleka tolik je nezajímá, jak věci fungují a víc dají na vnějškový pohled. To jsou všechno vlastnosti, které je předurčují k tomu, aby se naučily šprtat nazpaměť, dělat radost paním učitelkám (jsem přesvědčen, že i feminizace školství zapříčiňuje, jakým stylem se na školách učí) a moc nepátrají po tom, jak věci fungují.

Nemůžu si pomoc, ale jestli na nich někdo páchá nějakou křivdu, tak to nejsem já, když tvrdím, že můžou zvládnout to co kluci, ale Ti kteří z nich vychovávají papoušky, kteří nikdy nemůžou ničemu rozumět.

